

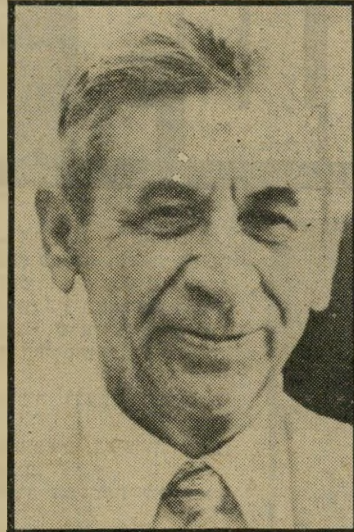
מאת יגאל לביב

השלטונות באמריקה מבקשים סגירת

קאזינו בגלל קשר עם לנסקי

בישראל התיר שר-הפנים והמישטרה יוסף בורג למאיר לנסקי לבוא ארצה כתייר, בניגוד לחוות-הדעת של הירעץ המישפטי לממשלה, ואילו באמריקה מבקשים השלטונות לבטל זכויות של קזינו, בגין קשרים בין בעליו לבין לנסקי ואנשיו, המוגדרים בגלוי כראשי הפשע-המאורגן באמריקה.

היר את, "ציזאר", כי תבטל את רשיון הקזינו בלאס-וגאס אם ימשיך בקשרים עם מלניק. "ציזאר" מכרה למלניק חלי-קים בשותפויות. אחר כך המשיכה, "צי-

תייר לנסקי רצוי בישראל

"ניו-יורק טיימס", ווול סטריט ז'ורנל" דיווחו בשבוע שעבר בהרחבה על הפרשה. חברה בשם, "ציזאר וורלד", ה"מפעילה קזינו בלאס-וגאס, פתחה לפני כשנה קזינו באטלנטיק סיטי בניו-ג'רסי, ליד ניו-יורק. עתה ביקשה יחידת הפיקוח על ההימורים בניו-ג'רסי מועדת הרישוי של ההימורים, לבטל תחזת את הרשיון של הקזינו הזה. הסיבה: נשיא "ציזאר וורלד", קליפורד פרלמן, אינו מתאים להחזיק ברישיון, בגלל קשרים עסקיים מתמשכים עם דמויות נודעות של הפשע המאורגן. בחקירה של פרלמן בפני ועדת הרישוי הוא אישר כי החברה שבראשותו קשורה בקשרי עסקים, מאז 1971, עם עורך-הדין אלבין מלניק, למרות אזהרות של יועצו המישפטיים כי מלניק קשור עם הפשע המאורגן.

מלניק הוא עורך-דינו של מאיר לנסקי, שהוגדר בעיתונות האמריקאית כאחד מראשי הפשע המאורגן באמריקה. בהתאם לדיווחי "ניו-יורק טיימס", נכנסה "ציזאר" לשותפות עם מלניק בבתי מוגרים במיאמי ובפריז. גודלים בפני סילבניה. ועדת ההימורים של נבדה הזי-

זאר" בעסקים עם מלניק, שמומנו בהל-וואה של 15 מיליון דולר מכספי אירגון הטימסטאר בראשות ג'ימי הופה, שנודע בקשריו עם הפשע המאורגן. ועדת ההימורים של נבדה ציוותה על "ציזאר" להפסיק כל קשר עסקי עם מלניק. סגן הנשיא של "ציזאר", ערך חקירה על מלניק והגיש דו"ח להנהלת החברה, לפיו מלניק קשור עם הפשע המאורגן וכי על "ציזאר" לנתק כל מגע עמו.

בחקירה המתקיימת עתה בניו-ג'רסי הצהיר פרלמן, כי החברה עושה מאמץ צים לנתק מגע עם מלניק אולם אינה מצליחה.

ונחשב לטוב שבכל כרטיסי האשראי, "דיינרס" חזק במיוחד בדו-אמריקה, ספרד, פורטוגל, יוון. בשניהם ניתן לשלם וכן למשוך במזומן, אחרי שתוקף הכרטיס נבדק במחשב החברה. גובה הסכום הנמשך תלוי בסוג הכרטיס. החברות מנפיקות כרטיסים מסוגים שונים, לפי מהימנות הלקוח וגובה המחזור. כרטיס "אמריקן אקספרס" מוזהב, למשל, טוב למשיכה עד 5000 דולר.

ל"דיינרס" ו"אמריקן" יתרון בולט ביותר על "ויזה" ו"יורוקרד" בשיטת הפירעון. כאשר מגיעה מחול' הודעה, כי נעשה שימוש בכרטיס, "ויזה" או "יורוקרד", מחייבת החברה בישראל את חשבון הלקוח אוטומטית, בלי לשאול. אחת לחודש מקבל הלקוח דף ועליו פרטי התשלומים שבהם חוייב. לעתים חלה טעות והלקוח מחוייב בהוצאה לערער רק אחרי שקיבל את הדף החודשי, שלא הוא ביצעה. במקרה כזה הוא יכול לערער רק אחרי שקיבל את הדף החודשי, שי, אחרי חיוב חשבונו. את הכסף יקבל רק אחרי בדיקה של שבויעים-שלושה. ברור שחשבוננו מחוייב מדי הגיע הודעת-השלום מחול', אוטומטית, ולא במועדים קבועים.

לעומת זאת, "דיינרס" ו"אמריקן אקספרס" נוהגים אחרת. אחת לחודש נשלח לבית הלקוח דף ובו הפירוט המלא של הוצאותיו. על הלקוח לרכוש המחאה במטבע זר ולשלחה לסניף החב"ר. במקרה שיש לו השגות על החיוב, בים, הוא מערער עליהם ולא פורע אותם עד גמר הביורו.

איזה כרטיס

אשראי עדיף?

חלק ניכר מן הישראלים הנוסעים לחול' משתמש בכרטיסי-אשראי. שימוש זה גבר, אחרי שנאסר על הישראלי לקחת יותר מ-500 דולר במזומן. השימוש בכרטיס האשראי עדיף, יעיל, זול ואינו כרוך בחשש לאובדן הכסף.

לישראלי ארבעה כרטיסי-אשראי, לב-חירתו. הנפוץ ביותר הוא כרטיס "ויזה", המופץ בישראל על-ידי "בנק לאומי" ו"דיסקונט". "ויזה" מופץ במרבית הבנקים הגדולים באירופה ובארצות-הברית. ניתן לשלם באמצעותו חשבונות שונים, בסדר גודל של כמה מאות דולר, וגם למשוך באמצעותו מזומנים עד 150 דולר ליום. משיכת הכסף אינה כרוכה בהוצאה, והיא נעשית אחרי שהבנק מטלפן למרכז "ויזה" ובודק אם הכרטיס תקף.

הכרטיס השני הנפוץ הוא "יורוקרד", המופץ בישראל על-ידי "בנק הפועלים". "יורוקרד" מקובל אף הוא במרבית ארצות אירופה וגם בארצות-הברית. על כרטיס "יורוקרד" המונפק בישראל ניתן למשוך באירופה עד 100 דולר במזומן. בארצות-הברית אין הוא שמיש. הסיבה: "בנק הפועלים" חבר רק ב"אינטרבנק" של "יורוקרד" באירופה ולא באמריקה.

גם החברות באירופה היא מסונפת, ואין הבנק בישראל מחוייב למחשב המרכזי של "יורוקרד". לכן כל משיכת-מזומן כרוכה בטלסק לבנק המנפיק בישראל ובאישור התשלום. הוצאות הטלסק מעל 10 דולר על חשבון מושך הכסף. ברור כי ל"ויזה" יתרון בולט על "יורוקרד".

כרטיסי "דיינרס" ו"אמריקן אקספרס" ניתנים אף הם לרכישה בישראל. "דיינרס" באמצעות סניף החברה או סניפי בנק "דיסקונט", ו"אמריקן אקספרס" באמצעות סוכנות "מדיטראד". כרטיסים אלה נמוצים בכל העולם. אמריקן אקספרס" ידוע בכל מקום בעולם

בל"ל שילים 110

סניפים תמורת דולר

סניפי "בנק לאומי" בניו-יורק הכריזו החודש על מיבצע מיוחד. הם שילמו דולר ועשרה לכל מי שהביא להם 100 סנטים במטבעות של סנט אחד. הסיבה לנדיבות זו: מחסור חמור במטבעות של סנט.

לאחרונה פירסם בל"ל תשקיף על הנפקת 80 מיליון דולר באמצעות חברה-בת בשם "החברה הבינלאומית להשקעות של לאומי". מהתשקיף ניתן ללמוד כמה עלו ל"לאומי" רכישות 13 סניפים של בנק אמריקאי שבוצעו ביולי השנה. ה"תשקיף מגלה כי ביולי 1980 הוגדל ההון הנפרע של הבנק הניו-יורקי ב-6.6 מיליון דולר. בהערות רואי-החשבון נאמר, כי בחודש זה רכש "בנק לאומי" לישראל מניות של הבנק האמריקאי שלו ב-20 מיליון דולר. ניתן להסיק כי הגדלת הון זו נועדה לצרכי רכישת הסניפים הנוספים. בהערה אחרת נאמר, כי

מי הוא הבכיר שנוזף?

הפקיד הבכיר ב"אל על", שסירב לפי נות מקום באיזור מועדף לנוסעת שרגלה שבורה, הוא מוסיק יפה, מי שהיה נציג ראשי של החברה בניו-יורק ועתה מכהן כנציג ראשי בלונדון. יפה נכנס לתפקידו בלונדון לפני כחודש. במשך ששה שבועות סירבה "אל על" לטפל בתלונת הדיילים נגד יפה, ורק עם פיר-סום הפרשה בעיתונות הסיקה מסקנות. דבר זה מוכיח שאין בכוונת מנכ"ל החב"ר, יצחק שנדר, שהוא חברם של ותיקי "אל על", לפעול נגדם. מסקנות צוות הבדיקה של "מקנזי", מחייבות הדחה של מרבית ראשי החברה בסניפיה בחול', על כישלון מערך המכירות שלה.

לדעת ההנהלה תחייב רכישת הסניפים השקעה של 12 מיליון דולר. התשקיף מגלה עוד, כי "בנק לאומי" בצרפת הפסיד לסוף שנת 1979 8.4 מיל-יון פרנקים צרפתיים. המאזן המאוחד של הבנק כולל 145.4 מיליון לירות שולמו תמורת מוניטין, תוך כדי רכישת מוסדות בנקאיים.

חביעות נגד בעלי ג'ורדאש בניו-יורק

סוכנות הפירסום ומפיק המוסיקה שיצרו והפיקו את מסע-הפירסום של "ג'ורדאש", יצרני הג'ינסים שקצרו הצלחה בארצות-הברית, הגישו תביעה לנזקים של ארבעה מיליון דולר נגד בעלי החברה, בראשות ג'ו נקש. בתביעה הצהיר נשיא החברה, שפירסמה את "ג'ורדאש" מאז החלה לפעול, כי נקש ביקשו בתחילת 1978 להפוך את "ג'ורדאש" לשם ידוע בכל בית באמריקה, אולם טרם שילם לו תמורת מסע-הפירסום שערך עבורו. סוכנות הפירסום הגישה גם תביעה על סך 2.7 מיליון דולר נגד "ג'ורדאש", שהפרה הסכם לפיו תשלם לפירסום קומיסיון של 15%

נתבע נקש (מימין מודעת פירסומת) כמה שווה פיזיון

מהוצאות הפירסום. עורך-הדין של "ג'ורדאש" הגיב באומרו, כי התובע לא יכול להראות כל חוזה בעניין זה.

"ג'ורדאש" ניתקה את יחסיה עם המפרסם במחצית 1979. בחודש שעבר ציווה בית-הדין בניו-יורק על "ג'ורדאש" לשלם לפירסומאי חלק מן התביעה. בינתיים תבע גם מחבר פיזיון הפירסומת של "ג'ורדאש" את החברה על 1.65 מיליון דולר. לטענת התביעה הוא חיבר את המנגינה לבקשת נקש, לשימוש בילעדי של מכנסי ג'ינס, ואילו החברה משתמשת במנגינה גם לפירסום מוצרים אחרים. בחוזה בין המוסיקאי לחברה אין איסור כזה.